

висловлювання. Студенти повинні заздалегідь засвоїти ряд словосполучень і штампів, характерних для монологічного мовлення.

Монологічне мовлення можна розвивати за допомогою вправ з опорою на питання: 1) вправи на з'єднання чи роз'єднання речень; 2) запам'ятовування фраз та їх трансформацію; 3) розширення чи заміна речень; 4) повідомлення описового характеру; 5) оцінка матеріалу, який прочитано чи прослухано, а також і без опори на питання: 1) складання логічно-синтаксичної схеми послідовності фраз; 2) опора на ситуацію; 3) з опорою на текст або наочність.

Таким чином, необхідно зазначити, що навчання монологічному іншомовному мовленню є складним процесом, який поряд із засвоєнням граматичного та лексичного матеріалу потребує також розвитку ситуативного та творчого мислення студентів.

Список використаних джерел:

1. Зимняя И.В. Психология обучения неродному языку / И.В. Зимняя. – М.: Рус. яз., 1988. – 219 с.
2. Тарнопольський О.Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому навчальному закладі освіти: Навчальний посібник / О.Б. Тарнопольський. – Фірма «ІНКОС», – 2006. – 248 с.

Сіроштан О.П.

викладач,

*КВНЗ «Уманський гуманітарно-педагогічний коледж
імені Т.Г. Шевченка»*

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Вибір Україною курсу на входження до європейського освітнього простору, інтеграція з європейськими країнами, інтернаціоналізація ділових стосунків у різних сферах діяльності людини підвищує попит на спеціалістів, здатних впроваджувати вимоги нового Державного Стандарту України з іноземної мови, Рекомендацій Ради Європи, тобто сучасному суспільству потрібна творча особистість.

Національна доктрина розвитку освіти акцентує увагу на підготовці педагогічних працівників, їх професіоналізмі, вдосконаленні як важливій умові модернізації освіти. Таким чином, стрижнем професійної підготовки спеціаліста ХХІ століття стає розвивальна домінанта, виховання відповідальності творчої особистості, яка здатна до самоосвіти і саморозвитку, вміє критично мислити, опрацьовувати різноманітну інформацію, використовувати набуті знання і вміння для творчого розв'язання проблем, прагне змінити на краще своє життя і життя своєї країни.

Кардинальні зміни, що відбулися в мовній політиці в Європі та Україні, ведуть до оновлення мети, змісту, засобів освіти особистісним компонентом. Державний освітній стандарт з іноземної мови для вищої освіти передбачає розвиток комунікативної компетенції майбутнього вчителя, готового до формування творчої особистості своїх учнів. Відповідно у державних вимогах

до рівня загальноосвітньої підготовки учнів зростає роль умінь здобувати з різних джерел, засвоювати, поповнювати та оцінювати інформацію, застосовувати способи пізнавальної та творчої діяльності.

Включення компонента творчості у зміст навчання вимагає перегляду традиційного статусу підготовки вчителя іноземної мови.

Творчість – це завжди створення чогось нового на основі перетворення пізнаного – нового результату або оригінальних шляхів та методів його отримання. На думку вчених, новизна та перетворення – найбільш суттєві характеристики творчості.

Як відомо, педагогічна діяльність – процес постійної творчості. Проте, на відміну від творчості, в інших сферах (наука, техніка, мистецтво) творчість педагога не має за мету створення соціально цінного нового, оригінального, оскільки її продуктом завжди залишається розвиток особистості.

Творча діяльність пов'язана з прочесами сприймання, пізнання, з емоційною і суспільною сторонами життя людини. У ній знаходять відображення деякі специфічні особливості людського інтелекту і характеру. Творчість дає можливість кожній людині реалізувати себе, виразити себе як особистість. Тому перед вищою школою стоїть важливе завдання – виявлення і розвиток потенційних творчих здібностей студентів, закладених у кожному від народження, у підготовці кваліфікованих спеціалістів.

Педагогічна творчість специфічна. Без творчості немає майстра-професіонала. Творчість завжди пов'язана зі здатністю особистості до пізнавальної самодіяльності. Ця здатність до саморозвитку діяльності (у нашому випадку до творчого вивчення мов) не може бути пояснена лише властивостями інтелекту, в основі лежить взаємодія пізнавальних та мотиваційних факторів у їх єдності.

Професійні творчі вміння майбутнього вчителя можуть бути сформовані на заняттях з практики англійської мови. Під час проходження будь-якої теми програми слід передбачити професійно-орієнтовані завдання, при виконанні яких студенти повинні спрямувати свої зусилля на їх вирішення. На нашу думку, процес формування творчого потенціалу як важливого компоненту майбутньої професійної індивідуальності залежить від організації всього навчально-виховного процесу, який би спонукав до подальшої самостійної пошукової творчої професійної діяльності, творчого саморозвитку як педагога-професіонала.

Розглянути всі доступні прийоми для розвитку творчості студентів в одному виступі неможливо. Хотілося б розглянути кілька аспектів вивчення іноземної мови, а саме: перспективність використання проектного методу на заняттях іноземної мови та особливості розвитку діалогічного мовлення.

На сучасному етапі необхідною умовою навчання є впровадження таких методик, які б більш ефективно розкривали потенціал студентів, їх інтелектуальні, творчі та моральні якості та сприяли підвищенню мотивації до вивчення іноземної мови, активізували їх пізнавальну діяльність, спонукали до творчого пошуку та самовдосконалення.

В таких умовах формується характерна тенденція до посилення комунікативної спрямованості навчального процесу, його наближення до реального процесу спілкування. Для досягнення комунікативної компетенції

викладач іноземної мови повинен використовувати новітні методи навчання, що поєднують комунікативні та пізнавальні цілі.

Новітні методи навчання іноземних мов сприяють вирішенню проблем комунікативного, пізнавального та виховного характеру: розвивати уміння і навички спілкування, встановити емоційний контакт із студентами, навчити їх працювати в команді, зважати на думки і висловлювання інших. Використання зазначених методів навчання знімає нервову напругу

Проектна форма роботи вважається однією з актуальних технологій, що дозволяють студентів знаходити практичне застосування накопиченим знанням з предмету. Вони розширюють свій кругозір, кордони володіння мовою, отримуючи досвід від її практичного використання, вчать слухати іншомовну мову і чути, розуміти один одного при захисті проектів. Студенти працюють з довідковою літературою, словниками, комп'ютером, тим самим створюється можливість прямого контакту з автентичною мовою, чого не дає вивчення мови лише за допомогою підручника на занятті в аудиторії.

Метод проектів посів чільне місце в сучасній світовій методиці викладання англійської мови, так як він дозволяє органічно інтегрувати знання студентів з різних областей для вирішення окремо взятої практичної проблеми, стимулюючи при цьому розвиток творчих здібностей особистості. Проект розвивається з конкретної ситуації. Ця ситуація виникає в процесі роботи над будь-якою навчальною темою, в ході обговорення прочитаного тексту, актуальних подій сучасного життя і т.д.

Метод проектів формує комунікативні навички, культуру спілкування, уміння коротко і доступно формулювати думки, терпимо відноситися до думки партнерів по спілкуванню, розвивати уміння добувати інформацію з різних джерел, обробляти її за допомогою сучасних комп'ютерних технологій, створює мовне середовище, сприяє виникненню природної потреби в спілкуванні на іноземній мові.

Робота над проектом – творчий процес. Студент самостійно або під керівництвом викладача займається пошуком вирішення якоїсь проблеми, для цього потрібне не лише знання мови, але і володіння великим обсягом наочних знань, володіння творчими, комунікативними і інтелектуальними уміннями. Робота над проектами розвиває уяву, фантазію, творче мислення, самостійність та інші особові якості. Для реалізації проектною методикою необхідна серйозна підготовка, вивчення значного обсягу лексичного матеріалу, формування мовленнєвих навичок студентів на початковому етапі навчання у вищому навчальному закладі.

Можна виділити наступні види проектів:

Інформаційні проекти. Цей тип проектів від початку спрямований на збір інформації про будь-який об'єкт, явище; ознайомлення учасників проекту з цією інформацією, її аналіз та узагальнення фактів, призначених для широкої аудиторії. Такі проекти часто інтегруються в дослідницькі проекти і стають їх органічною частиною, модулем.

Дослідницькі. Такі проекти вимагають добре продуманої структури, позначених цілей, обґрунтування актуальності предмета дослідження для всіх учасників, позначення джерел інформації, продуманих методів, результатів. Вони повністю підпорядковані логіці невеликого дослідження і мають

структуру, наближену до наукового дослідження, яке відбулося на професійному рівні.

Методисти виділяють наступні етапи роботи над проектами:

- 1) визначення теми проекту;
- 2) визначення проблеми і мети проекту;
- 3) обговорення структури проекту, складання приблизного плану роботи;
- 4) пошук інформації: робота з різноманітними джерелами, створення власної системи збереження інформації;
- 5) регулярні зустрічі, під час яких студенти обговорюють проміжні результати;
- 6) аналіз зібраної інформації, подальша координація дій;
- 7) підготовка презентації проекту – відеофільми, покази, використання мультимедійних ресурсів тощо;
- 8) захист проекту, опонування;
- 9) колективне обговорення проекту, експертиза, результати зовнішньої оцінки, висновки;

Існують наступні параметри зовнішньої оцінки проекту:

- актуальність та важливість проблем проекту, обов'язкове відношення до тематики навчальної програми;
- обов'язкова участь кожного студента в проекті згідно особистістих знань та можливостей;
- ретельне вивчення проблеми та використання надбаних раніше знань з інших галузів науки;
- вміння висловлювати та захищати свою власну точку зору щодо прийнятих рішень, робити висновки, брати активну участь у дискусії;
- презентабельність та естетичність отриманих результатів проекту.

Для успішного впровадження проектів у навчальний процес необхідно врахування специфіки конкретної навчальної дисципліни та особливостей кожного типу проекту. Використання проектної методики вимагає від викладача високої кваліфікації та професійних навичок. Він, у свою чергу, повинен таким чином добирати комплекс вправ та завдань, який би ефективно підготував студентів до виконання проекту.

Проектна методика вважається однією з найбільш перспективних підходів у викладанні мови, оскільки допомагає побудувати своєрідний місток між реальним та чимось швидко досяжним. По-перше, проект допомагає інтегрувати іноземну мову у власну мережу комунікативної компетенції того, хто вивчає мову. Це заохочує застосовувати широкий діапазон комунікативних навичок, дає змогу студентам використовувати інші сфери знань та дає можливість описати те, що є важливим у їхньому житті. По-друге, проект робить мову більш пов'язаною з потребами того, хто навчається так як вони вчаться спілкуватися про власний внутрішній світ, свою країну, свої думки та потреби. По-третє, проект налагоджує більш тісний зв'язок між мовою та культурою.

Список використаних джерел:

1. Крючков Г. Болонський процес як гармонізація Європейської системи вищої освіти / Г.Крючков // Іноземні мови в навчальних закладах. – Педагогічна преса, 2004. – С. 4-8.

2. Коваленко О. Концептуальні зміни у викладанні іноземних мов у контексті трансформації іншомовної освіти / О.Коваленко // Іноземні мови в навчальних закладах. – Педагогічна преса, 2003. – С. 4-10.

3. Полат Е.С. Метод проектів на уроках іноземного мови / Е.С. Полат // Иностранные языки в школе. – 2000. – № 2, 3.

4. <https://infourok.ru/vikoristannya-metodu-proektiv-na-urokah-angliyskoi-movi->

Чебанова А.Ю.

студентка,

Науковий керівник: Калініченко А.І.

кандидат педагогічних наук, доцент,

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Розвиток сучасного суспільства вимагає від студента швидкого засвоєння і розуміння навчального матеріалу, зокрема іноземної мови. Серед усього різноманіття існуючих методик викладання та передачі інформації цей процес є не лише складним, але й рутинним завданням, що, в свою чергу, призводить до втрати студентом мотивації до навчання. З огляду обставини постає потреба у застосуванні методів і технологій, які б дозволили проявити творчі здібності, виявити оригінальні ідеї і полегшити вивчення іноземної мови.

Застосування інтерактивного у навчальному процесі розкрито у працях І.Н. Анікєєвої, Н.Л. Борисової, В.В. Полякової, Ю.А. Ткаченка, О.І. Сидоренка та інших.

Інтерактивні методи в організації навчального мовного процесу є вагомим чинником підвищення якості професійної та комунікативної підготовки студентів як майбутніх фахівців. Серед передових методів у сучасному навчальному процесі вивчення англійської мови, велику увагу приділяють інтерактивним методам, основаним на особистісно орієнтованому підході до студента, спрямованим на розвиток не лише творчого потенціалу того, хто навчається, але й на вмінні мислити та швидко реагувати, покращуючи комунікаційні навички.

Найбільш ефективними з точки зору засвоєння мовного матеріалу та зацікавленості студентів у процес навчання є проектний метод, метод «мозкового штурму», метод Case Study та метод ділових рольових ігор.

Проектний метод дає учасникам можливість самостійно здобути знання, набути практичних навичок під час виконання завдань або розв'язання проблем. Головна мета цього методу – це надання студентам можливості для самостійного отримання знань в процесі вирішення практичних завдань та проблем.

Перевагами проектного методу є:

- розвиток навичок самоосвіти і самоконтролю;
- розвиток групової діяльності;
- підвищення інформаційної культури
- розвиток пошуку, збору, презентації інформації;